

18.11.2009

B7-0155/2009

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarațiilor Consiliului și Comisiei

în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu -
Un spațiu de libertate, securitate și justiție în serviciul cetățenilor - Programul
de la Stockholm

Luigi Berlinguer

în numele Comisiei pentru afaceri juridice

Juan Fernando López Aguilar

în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

Carlo Casini

în numele Comisiei pentru afaceri constituționale

Rezoluția Parlamentului European referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu - Un spațiu de libertate, securitate și justiție în serviciul cetățenilor - Programul de la Stockholm

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul de la Lisabona, în special dispozițiile sale privind spațiul de libertate, securitate și justiție („SLSJ”) și noul cadru juridic pentru protejarea drepturilor fundamentale și consolidarea cetățeniei Uniunii, articolele 2, 6 și 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană, astfel cum a fost modificat de Tratatul de la Lisabona, Protocolul nr. 8 la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), astfel cum a fost introdus prin Tratatul de la Lisabona, referitor la aderarea Uniunii la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția europeană”) și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („Carta”), care are aceeași valoare juridică ca tratatele,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 10 iunie 2009, intitulată „Un spațiu de libertate, securitate și justiție în serviciul cetățenilor” (COM(2009)0262), care subliniază prioritățile privind SLSJ pentru perioada 2010-2014, alături de Evaluarea Programului de la Haga și a planului de acțiune (COM(2009)0263) și tabloul de bord privind implementarea, asociat acesteia (SEC(2009)0765), precum și contribuțiile parlamentelor naționale, ale societății civile și ale agențiilor și organelor UE,
 - având în vedere proiectul de document al președinției Consiliului din 16 octombrie 2009 intitulat „Programul de la Stockholm - o Europă deschisă și sigură în serviciul cetățenilor” (14449/09),
 - având în vedere deliberările comune ale Comisiei pentru afaceri juridice, ale Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și ale Comisiei pentru afaceri constituționale, în conformitate cu articolul 51 din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, încă de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Amsterdam, SLSJ a reprezentat un obiectiv esențial al Uniunii Europene; întrucât este esențială reîntoarcerea la spiritul original al Programului de la Tampere, care aborda aspecte legate de dreptul penal și civil, axându-se pe statul de drept, respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale;
- B. întrucât globalizarea nu afectează doar sectorul financiar, ci, într-o măsură din ce în ce mai mare, și SLSJ; întrucât acesta necesită o abordare politică mai cuprinzătoare, precum și măsuri pentru soluționarea problemelor urgente legate de migrare și azil, și solicită în special schimburi mai aprofundate și cooperare între actorii implicați în politicile din domeniul justiție și afacerilor interne, dezvoltării, comerțului internațional și afacerilor sociale;

- C. întrucât Tratatul de la Lisabona, ratificat recent fie prin vot în cadrul parlamentului, fie printr-o procedură de referendum, va redefini temeiurile juridice, obiectivele, instrumentele și metodele de luare a deciziilor care caracterizează politicile aferente din domeniul SLSJ;
- D. întrucât drepturile și rolul instituțional atribuite parlamentelor naționale pentru prima dată de Tratatul de la Lisabona vor avea un impact pozitiv, în primul rând asupra dezvoltării și funcționării SLSJ, în special datorită faptului că respectarea principiului subsidiarității va fi mai bine garantată;
- E. întrucât în multe domenii ale justiției și afacerilor interne soluțiile naționale nu mai sunt suficiente și este nevoie, prin urmare, să se elaboreze răspunsuri europene la provocările pe care le reprezintă migrația, securitatea și tehnologia, inclusiv tehnologia informației și comunicațiilor;
- F. întrucât eliminarea controalelor la frontierele interne ale UE este una dintre cele mai mari realizări ale procesului de integrare europeană;
- G. întrucât, la nivelul Uniunii, cetățenii sunt direct reprezentați în Parlamentul European, iar statele membre sunt reprezentate în cadrul Consiliului de guvernele lor respective, care, la rândul lor, răspund în mod democratic în fața parlamentelor naționale; întrucât, prin urmare, parlamentarizarea necesară a Uniunii Europene trebuie să se sprijine, pe de o parte, pe extinderea competențelor Parlamentului European la toate deciziile Uniunii și, pe de altă parte, pe un control sporit al guvernelor naționale de către parlamentelor lor respective;
- H. întrucât acțiunile comune trebuie să se înscrie în domeniul de competență al Comunității și întrucât abordările europene trebuie adoptate doar atunci când acestea se anunță a fi mai eficiente decât acțiunile la nivel național;
- I. întrucât drepturile și drepturile la protecție ale cetățenilor europeni, în special protecția datelor, trebuie să fie garantate și întrucât politica comună din domeniul justiției și afacerilor interne trebuie să rămână supusă în continuare controlului parlamentar;
- J. întrucât transparența trebuie să reprezinte o preocupare esențială în cadrul procesului legislativ și întrucât parlamentele naționale și cetățenii ar trebui să poată urmări și monitoriza elaborarea și punerea în aplicare a politicilor aferente din domeniul SLSJ;
- K. întrucât aderarea Uniunii la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prevăzută în Tratatul de la Lisabona, nu va afecta protejarea drepturilor fundamentale în cadrul unei Uniuni fondate pe Carta drepturilor fundamentale și pe jurisprudența Curții de Justiție, și va constitui un element important de protecție suplimentară, ținând cont, totodată, de necesitatea stabilirii unei distincții clare între jurisdicția Curții Europene a Drepturilor Omului și cea a Curții de Justiție;
- L. întrucât, în vederea combaterii criminalității organizate, a fraudei și a corupției într-o manieră fermă și la timp, precum și a protejării intereselor financiare ale UE, este necesară consolidarea cooperării polițienești și judiciare, implicarea Europol și Eurojust

într-un mod mai sistematic în investigații, crearea funcției de Procuror european și obținerea de rezultate reale și cuantificabile și întrucât cetățenii UE doresc ca Uniunea să joace un rol mai mare în combaterea corupției;

- M. întrucât în domeniul justiției civile prioritățile pentru următorii cinci ani trebuie să reflecte nevoile exprimate de cetățeni și întreprinderi;
- N. întrucât recunoașterea reciprocă, ca piatră de temelie a SLSJ, necesită încredere reciprocă în sistemele juridice ale celorlalte țări și întrucât aceste valori pot fi garantate doar prin cunoaștere și înțelegere reciprocă, creând astfel o cultură judiciară europeană;
- O. întrucât spațiul judiciar european trebuie să se sprijine pe o cultură judiciară europeană împărtășită de către practicieni, judecători și procurori și care să nu se bazeze exclusiv pe legislația Uniunii, ci să se dezvolte prin intermediul cunoașterii și înțelegerii reciproce a sistemelor judiciare naționale, al revizuirii în profunzime a programelor universitare, al schimburilor, vizitelor de studiu și cursurilor de formare comune, cu sprijinul activ al Rețelei europene de formare judiciară și a Academiei de Drept European;
- P. întrucât încrederea reciprocă depinde și de o evaluare permanentă a eficienței și performanțelor diferitelor sisteme naționale, realizată atât la nivel național, cât și european; întrucât, în acest sens, trebuie menționată munca inestimabilă depusă de Comisia Europeană pentru eficientizarea justiției din cadrul Consiliului Europei;
- Q. întrucât rețelele europene din diferitele sectoare ale sistemului judiciar (Rețeaua Europeană de Formare Judiciară, Rețeaua europeană a consiliilor judiciare, Rețeaua Președinților Curților Supreme ale Uniunii Europene, Rețeaua Eurojustice a procurorilor generali europeni, Rețeaua judiciară europeană în materie civilă și comercială și rețelele de practicieni) trebuie să joace un rol activ în realizarea culturii judiciare europene și având în vedere Rezoluția sa din 10 septembrie 1991 privind instituirea unei Academii de Drept European¹, poziția sa din 24 septembrie 1991 în vederea adoptării unei decizii a Consiliului de instituire a unei Rețele europene de formare judiciară², Rezoluția sa din 9 iulie 2008 privind rolul judecătorului național în sistemul jurisdicțional al Uniunii Europene³, precum și Recomandarea sa din 7 mai 2009 adresată Consiliului privind crearea unui spațiului UE al justiției penale⁴;
- R. întrucât numărul infracțiunilor cibernetice a crescut în mod semnificativ în ultimii ani, complicând astfel procedurile judiciare și punând la încercare capacitățile tribunalelor; întrucât, ținând seama de aceste evoluții, este necesar să se examineze posibilitatea înființării unui Tribunal european pentru infracțiuni cibernetice, specializat în acest domeniu,

Perspectivile SLSJ în cadrul Tratatului de la Lisabona

¹ JO C 267, 14.10.1991, p. 33.

² JO C 273 E, 14.11.2003, p. 99.

³ Texte adoptate, P6_TA(2008)0352.

⁴ Texte adoptate, P6_TA(2009)0386.

1. ia act de faptul că noul program multianual din domeniul SLSJ va fi probabil adoptat și pus în aplicare în noul cadru juridic definit de Tratatul de la Lisabona, ceea ce înseamnă că acesta trebuie să cuprindă deja toate elementele noi prevăzute în tratat, potrivit cărora:
 - cooperarea Schengen, care consacră libera circulație a persoanelor în cadrul UE, este confirmată ca element central al SLSJ, iar spațiul Schengen ar trebui extins în continuare;
 - cetățenia Uniunii și protecția drepturilor fundamentale se vor afla în centrul politicilor din domeniul SLSJ, iar instituțiilor UE li se va solicita să respecte principiul egalității între cetățenii UE;
 - procesul de luare a deciziilor va fi consolidat prin utilizarea procedurii legislative ordinare, sub supravegherea judiciară a Curții de Justiție;
 - garanții suplimentare vor asigura respectarea strictă a principiilor subsidiarității și proporționalității în cadrul SLSJ, garantând că un număr de parlamente naționale pot lansa o „procedură de alertă”, și conferind unui stat membru dreptul de a utiliza o „frână de urgență”, atunci când acesta consideră că un proiect de act normativ în domeniul cooperării judiciare în materie penală riscă să aducă atingere unor elemente esențiale ale ordinii sale juridice interne; utilizarea „frânei de urgență” va conduce, în mod normal, la intensificarea cooperării în cadrul unui grup central de state care doresc să-și integreze politicile;
2. constată că acțiunile UE vor deveni mai credibile deoarece se vor baza pe un cadru juridic nou sau reformulat, inclusiv noi dispoziții referitoare la protecția drepturilor fundamentale, inclusiv la drepturile minorităților naționale, noi dispoziții referitoare la prevenirea oricărei forme de inegalitate, în special între femei și bărbați (articolul 8 din TFUE) sau a oricărei forme de discriminare (articolul 10 din TFUE), dispoziții de promovare a transparenței în toate instituțiile, organele, oficiile și agențiile UE (articolul 15 TFUE), dispoziții referitoare la protejarea datelor cu caracter personal față de utilizarea lor abuzivă de către persoanele fizice sau juridice (articolul 16 din TFUE), dispoziții referitoare la protecția consulară și diplomatică (articolul 23 din TFUE), dispoziții referitoare la politicile comune în domeniul azilului și al imigrației (articolul 77 și următoarele din TFUE), dispoziții referitoare la favorizarea gradului de integrare a resortisanților din statele terțe [articolul 79 alineatul (4) din TFUE] și dispoziții referitoare la o mai bună administrare (articolul 298 din TFUE);
3. subliniază importanța extinderii nerestricționate a competenței Curții de Justiție, atât în ceea ce privește hotărârile preliminare în toate chestiunile relevante pentru SLSJ, cât și lansarea de către Comisie a procedurilor de încălcare a dreptului comunitar¹;
4. subliniază că accesul la justiție al cetățenilor și al întreprinderilor din Europa devine mai complicat și mai puțin transparent din cauza existenței clauzelor naționale de excludere voluntară și că, prin urmare, din motive de echitate, coerență și simplitate, acestea ar

¹ Sub rezerva articolului 10 din Protocolul 36 privind dispozițiile tranzitorii și a articolului 276 din TFUE.

trebui să fie evitate de câte ori este posibil;

5. salută introducerea, prin Tratatul de la Lisabona, a procedurii de codecizie ca procedură legislativă ordinară în acele domenii ale SLSJ în care aceasta nu se aplica până acum, garantând astfel că diversele fațete ale politicii europene de justiție și afaceri interne, precum și măsurile adoptate în vederea respectării acesteia, vor fi supuse controlului parlamentar; consideră că asocierea Parlamentului European la ratificarea acordurilor internaționale nu reprezintă decât complementul necesar al competențelor și responsabilităților care îi vor fi atribuite pe plan intern, în special în domeniile aflate sub incidența celui de-al treilea pilon, în configurația actuală;
6. consideră că principiul solidarității între statele membre și între statele membre și Uniune capătă, în cadrul SLSJ, o semnificație deosebită și ar trebui să se transforme într-o solidaritate activă, obligatorie, în special în ceea ce privește controlul frontierelor, imigrația, protecția civilă și clauza de solidaritate;

Un program multianual mai coerent, mai transparent și mai democratic

7. Consideră că Programul de la Stockholm ar trebui în special:
 - să abordeze problema migrației în mod solidar;
 - să găsească un echilibru mai bun între securitatea cetățenilor (de exemplu, protecția frontierelor externe, urmărirea penală a infracționalității transfrontaliere) și protecția drepturilor lor individuale;
 - să ofere cetățenilor un acces echitabil la justiție, precum și
 - să soluționeze problemele practice cu care se confruntă Uniunea Europeană în chestiuni care țin de ordini juridice diferite;
8. consideră că, în procesul de punere în aplicare a acestui program, un obiectiv prioritar ar trebui să îl constituie garantarea, într-un spirit de cooperare loială, a faptului că cetățenii beneficiază de un nivel echivalent de protecție a drepturilor lor fundamentale, indiferent de locul în care se află, dacă se confruntă cu puterea publică exercitată de către Uniune, inclusiv agențiile și alte organisme, și de către statele membre și că nimeni nu ar trebui să fie dezavantajat când își exercită libertățile fundamentale conferite cetățenilor Uniunii, în conformitate cu tradiția privind drepturile omului și statul de drept, comună statelor membre;

Cooperarea interparlamentară

9. subliniază că, în noul cadru juridic și instituțional creat prin Tratatul de la Lisabona, activitățile din domeniul SLSJ nu vor putea continua decât prin asocierea în mod adecvat a Parlamentului European, a parlamentelor naționale și a societății civile, în vederea inițierii unei dezbateri deschise și continue;
10. solicită un proces legislativ mai transparent la nivelul UE și la nivel național și salută utilizarea procedurii legislative ordinare, care va permite aplicarea cea mai largă a

dreptului de acces la documente și a dreptului la informare în procesul decizional, în special în cazurile în care o propunere ar putea aduce atingere drepturilor individului sau ale cetățeanului, indiferent dacă propunerea aparține Comisiei sau unui grup de state membre;

11. anunță că - în interesul unei legiferări transparente la nivel internațional, domeniu în care Comisia a câștigat competențe comunitare, lăsând Parlamentului doar dreptul de aviz conform, așa cum demonstrează în special evoluțiile legate de Conferința de la Haga cu privire la dreptul internațional privat - își asumă angajamentul de a urmări îndeaproape evoluțiile Conferinței de la Haga cu privire la dreptul internațional privat; se angajează să sponsorizeze crearea unui Forum parlamentar, la care să poată participa deputații interesați din Parlamentul European și deputații din parlamentele naționale, pentru a le oferi acestora un mijloc de informare cu privire la evoluțiile legate de Conferință, activitățile și realizările acesteia și pentru a permite dezbaterea diverselor aspecte într-un forum public;
12. salută crearea, prin Tratatul de la Lisabona, a unui cadru de evaluare a politicilor SLSJ și solicită instituirea unui sistem concret de monitorizare și evaluare, în special în domeniul justiției, care să se axeze pe calitatea, eficiența și echitatea instrumentelor juridice în vigoare, a administrării justiției și a protecției drepturilor fundamentale, implicând îndeaproape Parlamentul European și parlamentele naționale; prin urmare:
 - ia act de faptul că, în prezent, există mai multe sisteme de evaluare în domeniul SLSJ și că acestea trebuie consolidate într-un cadru unic și coerent, care să acopere toate aspectele, de la evaluările *ex-ante*, la evaluarea punerii în aplicare a legislației;
 - consideră că evaluările realizate de diferite organisme ale UE ar trebui mai bine coordonate;
 - solicită crearea unui sistem de evaluare pentru a acorda Parlamentului European și parlamentelor naționale acces la informații legate de politicile (articolul 70 din TFUE) și activitățile Comitetului pentru securitate internă (articolul 71 din TFUE), precum și ale EUROPOL (articolul 88 din TFUE), Eurojust (articolul 85 din TFUE), Frontex, Biroul European de Sprijin pentru Azil și sistemul Schengen; consideră, în acest cadru, că Parlamentului ar trebui să i se acorde dreptul de a emite un aviz obligatoriu cu privire la numirea directorilor agențiilor (deoarece Parlamentul este și autoritate bugetară);
 - consideră, de asemenea, că pentru a încadra cooperarea Parlamentului European cu parlamentele naționale în cadrul SLSJ, ar trebui creat un forum permanent alcătuit din reprezentanți la nivel politic (doi per Cameră + doi supleanți), care să se întrunească de două ori pe an și să împartă un spațiu comun de lucru în care toate informațiile referitoare la SLSJ, inclusiv cele confidentiale, să poată fi comunicate în timp real; consideră, de asemenea, că ar trebui să li se permită reprezentanților parlamentelor naționale să participe la lucrările Parlamentului European la nivel de comisie, precum și la dezbaterile anuale a Parlamentului cu privire la evoluția SLSJ;
13. consideră că ar trebui acordată prioritate reducerii discrepanței importante dintre normele și politicile aprobate la nivel european și punerea lor în aplicare la nivel național;
14. solicită ca evaluarea periodică a rezultatelor obținute în cadrul programului multianual

să facă obiectul unei dezbateri anuale în Parlamentul European, dezbateri care să implice societatea civilă și să se axeze pe protecția drepturilor fundamentale în UE și care ar trebui să aibă la bază rapoarte ale Consiliului, Comisiei, Autorității europene pentru protecția datelor și ale Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA), precum și evaluările și studiile efectuate de experți independenți, contribuțiile organizațiilor societății civile și rezoluțiile Parlamentului;

O Europă a drepturilor

15. consideră că protecția și promovarea eficiente ale drepturilor fundamentale stau la baza democrației în Europa și reprezintă premisele consolidării SLSJ.
16. reamintește, în același timp, faptul că Uniunea aderă la CEDO și că, prin urmare, negocierile care vizează aderarea Uniunii la Convenția europeană ar trebui să înceapă imediat;
17. invită Comisia să dezvolte în continuare acordul interinstituțional, ținând seama de Tratatul de la Lisabona și de consecințele legăturii dintre CEDO, Curtea Europeană a Drepturilor Omului și instituțiile UE;
18. reamintește că, prin Tratatul de la Lisabona, Carta drepturilor fundamentale a Uniunii capătă același caracter juridic obligatoriu ca și tratatele și devine aplicabilă în integralitatea sa tuturor măsurilor adoptate în domeniul SLSJ, iar respectarea acesteia va fi controlată de către Curtea de Justiție; regretă totuși introducerea protocolului care limitează efectul Cartei asupra legislației naționale a două state membre și își reiterează îngrijorarea cu privire la inegalitatea dintre oameni pe care acesta ar putea-o genera;
19. solicită o revizuire aprofundată și imparțială a necesității, proporționalității și eficienței măsurilor existente în domeniul libertății și justiției, inclusiv a impactului acestora asupra protecției și promovării valorilor și principiilor UE, precum și a drepturilor fundamentale ale cetățenilor; solicită o evaluare de impact în ceea ce privește drepturile fundamentale și valorile UE pentru toate politicile, propunerile legislative și programele noi, evaluare ce urmează să stabilească în mod clar care drepturi fundamentale sunt în pericol de a fi afectate și ce măsuri se au în vedere pentru a le proteja în conformitate cu principiile proporționalității și necesității; consideră că FRA ar trebui să fie consultată pe parcursul întregului ciclu de elaborare a propunerilor legislative care au implicații asupra drepturilor fundamentale și drepturilor omului;
20. consideră că pedeapsa cu moartea este crudă, inumană și degradantă și îndeamnă Uniunea și statele membre să depună eforturi susținute în vederea abolirii acestei pedepse în toate țările lumii;

Combaterea discriminării, promovarea integrării

21. solicită luarea de măsuri pentru a informa pe deplin cetățenii și rezidenții UE cu privire la drepturile lor fundamentale, inclusiv organizarea unor campanii de sensibilizare destinate atât publicului larg, cât și grupurilor vulnerabile, a unor inițiative educative informale și promovarea nediscriminării și egalității în prim-planul programelor școlare

oficiale, precum și pentru a sensibiliza mai mult instituțiile UE și cele din statele membre active în domeniul SLSJ în legătură cu importanța deosebită a drepturilor fundamentale, în cazurile în care aceste drepturi au fost încălcate;

22. solicită adoptarea promptă de către Consiliu a directivei orizontale privind combaterea discriminării, precum și punerea în aplicare a instrumentelor juridice existente; consideră că diversitatea reprezintă o sursă de bogăție pentru Uniune și că Uniunea trebuie să constituie un mediu sigur, în care diferențele și sensibilitățile naționale sunt respectate, iar cei mai vulnerabili, precum romii, sunt protejați; insistă, prin urmare, ca una dintre prioritățile Programului de la Stockholm să fie sensibilizarea activă cu privire la legislația împotriva discriminării, egalitatea de gen, precum și combaterea sărăciei, a discriminării bazate pe gen, orientare sexuală, vârstă, handicap, apartenență religioasă sau convingere, **culoare, descendență, origine națională sau etnică**, lupta împotriva rasismului, antisemitismului, xenofobiei și homofobiei, precum și protecția copiilor și minorităților; consideră că utilizarea deplină a instrumentelor și măsurilor existente vizând combaterea violenței împotriva femeilor ar trebui continuată și pusă în aplicare cu fermitate; invită, prin urmare, președinția spaniolă și viitoarele președinții ca, pe parcursul mandatelor acestora, să facă progrese cu privire la ordinul european de protecție, pentru a se asigura că victimele acestor infracțiuni beneficiază de același nivel de protecție în toate statele membre;
23. reamintește că, din perspectiva cetățeanului obișnuit, excluderea socială reprezintă una dintre cele mai mari amenințări la adresa securității interne; subliniază că șomajul și problemele financiare, precum îndatorarea excesivă, agravate de criza financiară mondială, sporesc riscul de excludere și că minoritățile etnice sunt foarte vulnerabile, acestea confruntându-se și cu riscul de a deveni victime ale discriminării și infracțiunilor rasiste;
24. solicită colectarea și compilarea de către FRA a unor statistici fiabile și comparabile cu privire la toate criteriile de discriminare, inclusiv discriminarea împotriva minorităților naționale și tratamentul egal al acestor criterii diferite, precum și publicarea acestora într-o formă accesibilă și împărtășește opinia „trio-președinției Consiliului” (Spania, Belgia și Ungaria), conform căreia eventuala revizuire a mandatului FRA ar trebui realizată cât mai curând posibil, iar o astfel de revizuire va oferi ocazia consolidării cooperării cu Consiliul Europei și va permite o posibilă prelungire a mandatului FRA, care prevede în prezent examinarea situației drepturilor fundamentale pe teritoriul Uniunii Europene;
25. reafirmă faptul că Uniunea și statele membre trebuie să își unească eforturile pentru integrarea deplină a grupurilor vulnerabile și în special a romilor în societate, prin promovarea integrării lor în sistemul școlar și pe piața forței de muncă și prin combaterea violenței împotriva acestora;
26. subliniază că, deși factorii de decizie legislativi și politici la nivel comunitar au adoptat numeroase acte legislative vizând combaterea discriminării multiple a femeilor care aparțin minorităților, mai ales a femeilor rome, nu se poate observa niciun progres semnificativ; invită, așadar, statele membre să revizuiască punerea în aplicare a tuturor politicilor care au legătură cu fenomenul de discriminare multiplă;

Consolidarea drepturilor legate de cetățenia Uniunii

27. subliniază că, prin introducerea „inițiativei cetățenilor” în Tratatul de la Lisabona, cetățenii vor juca un rol direct în exercitarea puterii suverane a Uniunii, fiind, pentru prima dată, implicați în mod direct în inițierea unor propuneri legislative europene; solicită cu tărie ca acest nou instrument să fie pus în aplicare într-un mod care să încurajeze cetățenii să îl utilizeze și invită Comisia să ia în considerare în mod corespunzător toate inițiativele care îndeplinesc criteriile legale;
28. salută faptul că în Tratatul de la Lisabona se prevede o inițiativă a cetățenilor și îndeamnă Comisia să țină seama în mod corespunzător de rolul Parlamentului și de dreptul de a adresa petiții existent în cazul prezentării unei propuneri referitoare la modalitățile practice de punere în aplicare a acesteia;
29. intenționează să lanseze o nouă propunere de reformă fundamentală a legislației aplicabile în cazul alegerilor pentru Parlamentul European; își reiterează poziția potrivit căreia, pentru a încuraja cetățenii europeni să participe la alegerile europene în locul în care își au reședința, Consiliul, în cadrul competențelor ce îi revin, ar trebui să ia măsuri pentru a favoriza dreptul de vot și dreptul de a candida;
30. solicită statelor membre să pună în aplicare integral drepturile aferente cetățeniei Uniunii, astfel încât cetățenii Uniunii să își poată exercita dreptul la liberă circulație împreună cu membrii familiei lor, permițându-le, astfel, să călătorească, să lucreze, să studieze, să se pensioneze, să participe la viața politică și să aibă o viață de familie fără restricții pe întreg teritoriul Uniunii, garantând faptul că aceștia își păstrează dreptul la toate beneficiile sociale, indiferent de locul în care trăiesc; consideră că statele membre ar trebui să se asigure că cetățenii europeni își pot exercita cu ușurință dreptul de vot la alegerile locale;
31. solicită statelor membre să se asigure că principiul recunoașterii reciproce se aplică și în cazul cuplurilor de același sex în cadrul UE – în special în cazul cuplurilor căsătorite, al partenerilor sau al cuplurilor de facto – cel puțin în ceea ce privește drepturile legate de libertatea de circulație;
32. invită Comisia și statele membre să identifice modalități de facilitare a libertății de circulație a cetățenilor europeni, ajutându-i pe cetățenii europeni care aleg să facă uz de acest drept să se integreze și să participe în țara gazdă în care aleg să migreze la exercitarea dreptului lor la liberă circulație în cadrul Uniunii Europene;
33. consideră că exercitarea acestor libertăți trebuie garantată dincolo de granițele naționale și că cetățenii UE trebuie să își poată exercita pe deplin drepturile specifice, chiar și în afara Uniunii; prin urmare, subliniază importanța consolidării coordonării și cooperării în domeniul protecției consulare;
34. solicită statelor membre să pună în aplicare într-un mod echitabil și coerent obligația acestora de a asigura protecție consulară și diplomatică pentru cetățenii Uniunii prin aplicarea unui acord privind nivelul minim de asistență consulară oferită cetățenilor UE în afara teritoriului Uniunii;

35. solicită Consiliului și Comisiei să acorde prioritate creșterii transparenței și accesului la documente, deoarece acestea sunt elemente esențiale pentru crearea unei Uniuni în slujba cetățenilor;
36. salută trimiterea făcută în Programul de la Stockholm la participarea la viața democratică a Uniunii Europene; îndeamnă Consiliul să includă în Programul de la Stockholm o secțiune specifică privind măsurile adecvate necesare pentru a stimula participarea femeilor la campanii electorale și la viața politică în general, în vederea eliminării deficitului democratic care încă există din cauza prezenței reduse a femeilor la alegerile municipale, naționale și europene;

Migrație

37. consideră că orice abordare globală a imigrației trebuie să ia în considerare în primul rând factorii determinanți care îi împing pe oameni să își părăsească țările și subliniază necesitatea unor planuri clare de dezvoltare și investiții în țările de origine și de tranzit, în special prin facilitarea transferurilor financiare între migranți și țara de origine sau prin elaborarea unor politici comerciale și agricole care să favorizeze activitățile economice, precum și prin dezvoltarea democrației, a statului de drept, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale;
38. subliniază că regularizarea în masă a imigranților ilegali nu constituie un răspuns adecvat, deoarece o astfel de măsură nu rezolvă problemele aferente și poate agrava problema generală, acționând ca un factor de atracție;
39. subliniază necesitatea elaborării permanente de programe de protecție regională ambițioase și finanțate corespunzător, în cooperare strânsă cu Înaltul Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați (ICNUR) și țările terțe implicate;
40. solicită consolidarea și punerea în practică a unei politici privind imigrarea și azilul prin care să se asigure un echilibru adecvat între libertățile individuale și siguranța publică; solicită ca politicile referitoare la integrare, imigrație și azil să fie elaborate pe baza respectării depline a drepturilor fundamentale și a demnității tuturor persoanelor și subliniază importanța compatibilității depline a legislației comunitare cu instrumentele juridice internaționale în acest domeniu, astfel încât să fie asigurată o coerență a abordării și a măsurilor luate, nu numai în combaterea imigrației ilegale, ci și în ceea ce privește ajutorul acordat refugiaților aflați în dificultate; așteaptă cu interes adoptarea de măsuri preventive care să reducă la minimum fluxul de imigranți ilegali;
41. insistă pentru elaborarea unei politici mai stricte în domeniul imigrației în legătură strânsă cu alte politici comunitare, îndeosebi cu politica în domeniul ocupării forței de muncă, astfel încât imigrarea legală să constituie o alternativă la imigrarea ilegală și să se obțină un efect pozitiv maxim atât pentru statele membre, cât și pentru bunăstarea imigranților;
42. insistă asupra necesității de a consolida abordarea globală a UE față de migrare astfel încât să se ofere posibilitatea unor modalități noi de angajare a dialogului politic și a

cooperării cu țările terțe, pentru a ameliora fluxurile migratoare, a preveni tragediile umanitare și a adapta aceste fluxuri la cerințele pieței de forță de muncă;

43. subliniază necesitatea de a realiza o armonizare strânsă între migrare și politicile în domeniul dezvoltării și de a intensifica dialogul cu țările de origine și de tranzit, în special în vederea eliminării problemei imigrării ilegale; accentuează în această privință că măsurile comune eficiente luate împotriva imigrării ilegale vor pune statele membre într-o poziție mai favorabilă pentru a asigura rezerve pentru imigranții legali;

Azilul

44. solicită dezvoltarea în continuare a Sistemului european comun de azil pentru a institui o „Europă a azilului”, după cum se prevede în Pactul European cu privire la imigrare și azil; consideră că o procedură comună ar trebui să asigure mai multă consecvență și să îmbunătățească calitatea procesului decizional privitor la azil în rândul statelor membre pentru a reduce decalajul existent între țările europene în domeniul protecției;
45. îndeamnă Consiliul și statele membre să respecte definiția legală a refugiaților din Convenția ONU privind statutul refugiaților;
46. consideră că, chiar dacă solidaritatea trebuie să rămână în centrul unei politici comune în domeniul imigrării și azilului, ea trebuie să includă, de asemenea, solidaritatea cu statele membre care își respectă obligațiile internaționale referitoare la protecția refugiaților și a solicitanților de azil, fiind necesar, prin urmare, să se garanteze că nici un stat membru nu își încalcă aceste obligații;
47. încurajează derularea de negocieri cu privire la propunerile legislative în curs și la cele viitoare privind instrumentele europene referitoare la azil, pentru a îmbunătăți normele și a rezolva lacunele din cadrul juridic existent;
48. face un apel, totodată, la solidaritate între statele membre, pe de o parte, și solicitanții de azil și alte tipuri de refugiați, de cealaltă parte;
49. solicită statelor membre să se implice activ și să își manifeste angajamentul deplin față de mecanismele de solidaritate, precum proiectul pilot planificat de Comisie de realocare internă a persoanelor care beneficiază de protecție internațională, precum și față de alte inițiative care au ca efect stabilirea unei veritabile solidarități de lungă durată între statele membre și să promoveze programe de protecție regionale; în acest context, consideră că ar trebui introdus un sistem transparent de evaluare a capacităților de primire ale statelor membre și că ar trebui clarificat rolul Biroului european de sprijin; pe această bază, solicită organizarea unei dezbateri deschise cu privire la diferitele opțiuni disponibile în vederea înființării unui mecanism obligatoriu care să asigure o solidaritate efectivă, îndeosebi prin intermediul realocării interne;
50. solicită, în acest context, oficializarea rapidă a principiului solidarității și al partajării echitabile a responsabilității, prevăzut la articolul 80 din TFUE, care ar trebui să implice un sistem de „solidaritate obligatorie și irevocabilă”, precum și o intensificare a cooperării cu țările terțe și, mai ales, cu țările învecinate, menite să contribuie la dezvoltarea sistemelor de azil și de protecție ale acestora, astfel încât să se respecte

drepturile fundamentale și normele de protecție internaționale, să se fixeze un orizont de așteptare realist și să nu se submineze accesul la protecție în Uniunea Europeană sau să se încerce înlocuirea acestuia;

51. consideră că este necesară o abordare de tip parteneriat cu țările de origine și de tranzit pentru a garanta că acestea joacă un rol activ în încercarea de a ține sub control fluxurile migratoare, de a preveni imigrația ilegală prin informarea potențialilor emigranți în legătură cu riscurile la care se expun și de a lansa campanii de informare în legătură cu posibilitățile de a intra și/sau de a munci în condiții de legalitate în statele membre UE;
52. subliniază că toate acordurile cu țările de origine și de tranzit, precum Turcia și Libia, ar trebui să includă capitole privind cooperarea în domeniul imigrării, ținând cont în mod corespunzător de situația statelor membre celor mai expuse la fluxurile migratoare și punând accent pe combaterea imigrației ilegale și a traficului de ființe umane prin facilitarea activității FRONTEX;
53. solicită mai multă cooperare în privința intensificării măsurilor menite să asigure repatrierea efectivă și rapidă a imigranților ilegali care nu au nevoie de protecție, acordând prioritate repatrierilor voluntare;
54. solicită adoptarea de măsuri pentru a înlătura obstacolele în calea exercitării dreptului la reîntregirea familiei de către cetățenii țărilor terțe care sunt rezidenți legali în statele membre;
55. evidențiază faptul că ar trebui promovată migrația circulară, dar reamintește că această abordare nu trebuie să ducă la un dumping social și salarial și nu trebuie să ignore necesitatea măsurilor de integrare;

Frontiere și vize

56. solicită adoptarea unui proiect cuprinzător care să formuleze obiective generale și arhitectura strategiei de gestionare integrată a frontierelor Uniunii, pentru a implementa cu adevărat o politică comună în domeniul azilului, imigrației și controlului frontierelor externe, în temeiul articolului 67 alineatul (2) din TFUE;
57. solicită o abordare strategică în privința politicii în domeniul vizelor pentru a menține coerența acțiunilor, a normelor interne și a angajamentelor externe, inclusiv protejarea egalității de tratament a statelor membre de către țările terțe;
58. îndeamnă Comisia, pentru a pune în vigoare în mod mai eficient principiul reciprocității vizelor în relațiile cu țările terțe, asigurând, astfel, egalitatea de tratament între toți cetățenii UE în această privință, să-și reinventeze strategia prin utilizarea instrumentelor de care dispune, ca, de exemplu, adoptarea de sancțiuni și incluzând această chestiune în negocierile cu țările terțe vizate;
59. consideră că Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operaționale la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (FRONTEX), în calitatea sa de instrument esențial în cadrul strategiei generale a Uniunii în domeniul imigrării,

trebuie să respecte întrutotul drepturile omului în relațiile cu imigranții; solicită exercitarea unui control parlamentar mai strict asupra activităților FRONTEX și susține revizuirea mandatului acesteia – inclusiv elaborarea unui cadru clar pentru operațiunile de repatriere care să respecte standardele internaționale în materie de drepturi ale omului, precum și înființarea de birouri regionale și specializate – pentru consolidarea rolului său; consideră că FRONTEX ar trebui implicată în negocieri cu țările terțe în privința operațiunilor de readmisie;

60. reamintește că este cât se poate de necesar ca FRONTEX să se poată baza, atât pentru coordonarea operațiunilor sale punctuale comune, cât și pentru misiunile permanente, pe disponibilitatea mijloacelor puse la dispoziție de statele membre;
61. solicită lansarea de inițiative pentru înființarea, în cooperare cu ICNUR, a unui sistem pentru procesarea comună a cererilor de azil din țările din afara Uniunii Europene;
62. solicită tuturor statelor membre vizate să rezolve toate problemele potențiale practice și/sau legale în ceea ce privește utilizarea resurselor statelor membre respective implicate în operațiunile comune;
63. reamintește necesitatea absolută ca SIS II și SIV să poată să intre în funcțiune cât mai curând posibil; consideră că SIS II va aduce îmbunătățiri notabile și noi funcții, cum ar fi introducerea de date biometrice și interconectarea sistemelor de alertare, ceea ce va contribui la ameliorarea controlului la frontierele externe și la întărirea securității;
64. insistă asupra faptului că noile instrumente de gestionare a frontierelor sau sistemele de stocare a datelor de mari dimensiuni nu ar trebui lansate până când actualele instrumente nu sunt pe deplin operaționale, sigure și fiabile și solicită o evaluare cuprinzătoare a necesității și proporționalității noilor instrumente în ceea ce privește aspecte precum intrările și ieșirile, programul privind călătoria înregistrați, registrul cu numele pasagerilor și sistemul de autorizare prealabilă a călătoriei;

Protecția copiilor

65. subliniază importanța Tratatului de la Lisabona, care conferă caracter obligatoriu din punct de vedere juridic Cartei, al cărei articol 24 prevede în mod specific drepturile copilului și reglementează, printre altele, că „în toate acțiunile referitoare la copii, indiferent dacă sunt realizate de autorități publice sau de instituții private, interesul superior al copilului trebuie să fie considerat primordial”;
66. consideră că este esențial ca toate măsurile UE din acest domeniu să respecte și să promoveze drepturile copiilor, astfel cum este prevăzut în Convenția ONU privind drepturile copiilor și recunoscut în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, și solicită o acțiune susținută a UE în domeniul protecției copilului prin intermediul SLSJ;
67. solicită statelor membre să respecte și să aplice drepturile copilului astfel cum sunt consfințite prin Convenția ONU privind drepturile copilului;

68. îndeamnă UE să combată cu mai multă hotărâre orice abuz săvârșit împotriva copiilor, ca, de exemplu, violența, discriminarea, excluderea socială și rasismul, munca copiilor, prostituția și traficul de copii și să încurajeze un efort coordonat pentru protecția și apărarea drepturilor acestora, folosind Convenția ONU privind drepturile copilului ca un îndrumar pentru măsurile UE și ca bază pentru modificarea legislației existente;
69. consideră că se impune ca o necesitate urgentă rezolvarea chestiunii protejării copiilor neînsoțiți și separați, având în vedere riscurile deosebite la care sunt expuși;
70. subliniază că este important să se țină seama de drepturile copilului și să se acorde o atenție specială copiilor aflați în situații deosebit de vulnerabile în contextul politicii privind imigrarea; consideră că în acest domeniu trebuie adoptată o strategie europeană ambițioasă;
71. îndeamnă statele membre să se asigure că politicile privind azilul, migrația și traficul din acest domeniu tratează copiii migranți mai întâi de toate ca copii, și să garanteze că aceștia beneficiază fără discriminare de drepturile lor în calitate de copii; insistă, așadar, că toate planurile de acțiune ale UE referitoare la minorii neînsoțiți care provin din țări terțe trebuie să garanteze că:
- (a) toți copii neînsoțiți beneficiază de protecție și asistență specială atât timp cât se află în UE;
 - (b) UE identifică acțiunile de sprijinire a statelor membre în găsirea unei soluții sigure, concrete și durabile pentru fiecare copil și în interesul superior al copilului;
 - (c) în cazul în care returnarea într-o țară terță este în interesul copilului, se declanșează un proces corespunzător de returnare și reintegrare, în cooperare cu țara de returnare; precum și că
 - (d) UE cooperează cu țările terțe pentru a preveni migrația nesigură și pentru a oferi oportunități pentru copiii din țările implicate;
72. solicită acordarea unei atenții speciale minorilor, care sunt sau nu însoțiți, pentru a se asigura că aceștia nu sunt reținuți în nicio formă de detenție;
73. subliniază că copiii din țările terțe pot fi deosebit de vulnerabili în ceea ce privește situațiile de exploatare prin muncă, în special în țări în care acestora nu li se oferă asistența și protecția adecvate din cauza lipsei documentelor de identitate; insistă ca aceste realități să fie recunoscute și abordate în cadrul politicilor comunitare din domeniul muncii, azilului, migrației și al traficului de ființe umane;

Protecția și securitatea datelor

74. constată importanța din ce în ce mai mare a internetului și remarcă faptul că internetul, având un caracter global și deschis, necesită standarde globale de protecție a datelor, securitate și libertate de exprimare; invită Consiliul și Comisia să inițieze crearea unei platforme mondiale pentru elaborarea unor astfel de standarde; consideră că este extrem de important să limiteze, să definească și să reglementeze în mod strict cazurile în care

unei întreprinderi private de servicii de internet i se poate cere să dezvăluie date autorităților guvernamentale și să se asigure că utilizarea acestor date de către autoritățile guvernamentale este supusă celor mai stricte standarde de protecție a datelor;

75. insistă asupra garantării faptului că dimensiunea drepturilor fundamentale din cadrul protecției datelor și dreptul la viață privată vor fi respectate în cadrul tuturor politicilor Uniunii;
76. subliniază necesitatea integrării protecției datelor personale și a vieții private, ținând seama de dezvoltarea tehnologiilor și de crearea sistemelor de informații de mari dimensiuni;
77. consideră că o abordare care reflectă respectarea vieții private din momentul conceperii („privacy by design”) trebuie să fie o caracteristică esențială a oricărei inițiative care ar putea afecta securitatea informațiilor personale ale persoanelor, precum și încrederea persoanelor în cei care dețin informații personale despre ele;
78. subliniază că principiul disponibilității este susceptibil de a permite schimbul de date personale care nu au fost colectate în mod legitim și legal, precum și că acest principiu trebuie să se bazeze pe norme comune; își exprimă îndoielile în ceea ce privește facilitarea activităților operaționale care nu cuprind o definiție europeană și standarde comune referitoare la investigațiile sub acoperire, supravegherea cetățenilor etc.;
79. consideră că, înainte de a se avea în vedere o acțiune la nivelul UE în acest domeniu, ar trebui stabilite criterii clare de evaluare a proporționalității și a necesității limitării drepturilor fundamentale; consideră că, de asemenea, înainte de a se lua o hotărâre, ar trebui să se analizeze cu mare atenție consecințele acesteia;
80. salută propunerea de instituire a unor standarde internaționale privind protecția datelor; subliniază că acordurile cu țările terțe referitoare la protecția datelor ar trebui încheiate într-o atmosferă de transparență totală, cu supravegherea democratică a Parlamentului, și că standardele europene de protecție trebuie să constituie o condiție minimă pentru a se realiza schimburi de date cu țările terțe;
81. salută propunerea de creare a unui sistem complet de protecție a datelor în UE și în țările terțe; solicită o evaluare temeinică a întregii legislații relevante (referitoare la antiterorism, cooperare polițienească și judiciară, imigrație, acorduri transatlantice etc.) în ceea ce privește protecția vieții private și a datelor;
82. salută importanța care se acordă tehnologiei în cadrul Programului de la Stockholm, în contextul unei protecții eficiente a datelor personale și a vieții private;
83. îndeamnă Uniunea Europeană să-și demonstreze voința de a lua în considerație nevoile speciale ale persoanelor vulnerabile, la nivelul tuturor politicilor sale;

84. subliniază necesitatea unor limite mai clare și mai restrictive pentru schimburile de informații între statele membre, precum și pentru folosirea unor registre comune ale UE; consideră că, în caz contrar, constituirea de registre de mari dimensiuni la nivelul UE poate afecta integritatea personală, iar registrele pot deveni inefficiente, crescând totodată, pericolul de scurgeri de informații și corupție;
85. invită statele membre să-și sporească încrederea reciprocă în capacitatea fiecăruia de a consolida securitatea; consideră că încrederea reciprocă depinde, de asemenea, de o evaluare eficientă, temeinică și continuă a eficienței și a rezultatelor acțiunilor diferitelor state membre;

Justiție în materie civilă și comercială pentru familii, cetățeni și întreprinderi

Acces lărgit la justiția în materie civilă pentru cetățeni și întreprinderi

86. consideră că prioritățile în materie de justiție civilă trebuie să corespundă în primul rând necesităților exprimate individual de către cetățeni și mediul de afaceri, simplificând totodată mașinăria justiției și creând proceduri mai simple, mai clare și mai accesibile, pentru a garanta aplicarea adecvată a drepturilor fundamentale și a protecției consumatorilor; în vederea îndeplinirii acestor obiective, salută deciziile Comisiei de a prezenta o propunere referitoare la testamente și succesiuni și o Carte Verde privind regimurile matrimoniale de proprietate în cazul separării și al divorțului și solicită:
- continuarea eforturilor de promovare a altor modalități de soluționare a disputelor, având ca principal obiectiv îmbunătățirea accesului consumatorilor la justiție; introducerea unor acțiuni colective de atac la nivel comunitar, astfel încât cetățenii și întreprinderile să beneficieze de un acces sporit la justiție, luând act, în același timp, de faptul că aceasta nu trebuie să aibă drept consecință fragmentarea excesivă a dreptului național procedural;
 - propuneri vizând un sistem european simplu și autonom pentru sechestrarea conturilor bancare și blocarea temporară a depozitelor bancare, recunoașterea reciprocă și executarea actelor autentice, eliminarea cerințelor privind legalizarea documentelor, dispoziții privind completarea lacunelor rămase în Regulamentul Roma II¹ privind drepturile referitoare la personalitate și defăimarea, o soluție definitivă la problema acordurilor bilaterale referitoare la jurisdicție și la recunoașterea și executarea hotărârilor, dacă este necesar prin intermediul unui protocol la următorul tratat de aderare ce va fi încheiat; luarea în considerare, în plus, a unei propuneri privind un instrument internațional care să permită verificarea detaliată a tuturor hotărârilor pronunțate în țări terțe, înainte ca acestea să fie recunoscute și puse în aplicare într-un stat membru; și dispoziții privind completarea lacunelor evidențiate de către Curtea de Justiție în domeniul dreptului societăților comerciale, o propunere privind protejarea adulților vulnerabili și o propunere de regulament privind legislația aplicabilă în chestiuni matrimoniale și de responsabilitate parentală, care să aibă la bază interesul superior al copilului și nediscriminarea între parteneri;

¹ Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II) (JO L 199, 31.7.2007, p. 40).

- analizarea cu atenție a unei forme de măsură provizorie la nivel comunitar, în plus față de cele solicitate, eventual, de către instanțele naționale, cu a abordărilor juridice divergente pe plan național în ceea ce privește dreptul de retenție și alte mecanisme similare, a recunoașterii adopțiilor internaționale și a întregii problematice legate de recunoașterea reciprocă a actelor naționale de stare civilă;
 - un Cod comunitar privind conflictele, care să reunească într-un singur instrument toate reglementările adoptate în acest domeniu de către legislatorul comunitar până în 2013, pentru a marca aniversarea Convenției de la Bruxelles, a cărei încheiere a reprezentat un punct de referință în dreptul internațional privat;
 - examinarea aplicării concrete a numeroaselor acte legislative inovatoare adoptate până în prezent în domeniul procedurii civile europene, în vederea simplificării, acolo unde acest lucru este posibil, și a codificării acesteia într-un singur instrument care să reunească întreaga legislație comunitară adoptată în acest domeniu;
87. insistă ca eliminarea procedurii de exequatur în contextul Regulamentului Bruxelles I¹ să nu fie grăbită și să fie însoțită de garanții adecvate;
88. ar dori foarte mult să examineze propuneri de elaborare a unei scheme opționale, cea de-a 28-a, pentru chestiuni de drept civil care să abordeze aspecte transfrontaliere care au impact asupra dreptului familiei, drepturilor individuale și a legislației proprietății;
89. subliniază că este necesar să se promoveze în continuare prezența internațională a UE în domeniul juridic, prin soluții globale și instrumente multilaterale; consideră că este deosebit de importantă cooperarea strânsă cu organizații internaționale, cum ar fi Conferința de la Haga de drept internațional privat și Consiliul Europei; în plus, consideră că UE ar trebui să încurajeze și să sprijine aderarea țărilor terțe, în special a statelor vecine cu Uniunea, la acordurile judiciare și că acest lucru este de o importanță vitală în special în domeniul dreptului familiei și al protecției copilului;

Utilizarea cu beneficii maxime a pieței unice prin intermediul dreptului contractual european

90. solicită Comisiei să își intensifice activitatea privind dreptul contractual european, pe baza proiectului academic de cadru comun de referință (PCCR) și a altor lucrări academice în domeniul dreptului contractual european și să implice pe deplin Parlamentul în procesul deschis și democratic care trebuie să conducă la adoptarea unui cadru comun de referință politic (CCR); subliniază faptul că acest cadru comun de referință politic (CCR) trebuie să constituie un instrument opțional și direct aplicabil, care să permită părților contractante, inter alia întreprinderi și consumatori, să aleagă în mod liber dreptul contractual european ca bază a tranzacției;
91. reiterează faptul că proiectul de cadru comun de referință (PCCR) ar trebui pus la

¹ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, 16.1.2001, p.1).

dispoziție de către Comisie în cât mai multe limbi relevante, împreună cu alte lucrări științifice, în scopul de a asigura accesibilitatea acestora pentru toate părțile interesate și că acesta ar trebui să fie deja utilizat cu titlul de instrument juridic neobligatoriu destinat legislatorilor europeni și naționali; insistă asupra necesității de a analiza sistematic și în detaliu dispozițiile relevante ale PCCR în toate propunerile și analizele de impact care urmează să fie prezentate de Comisie și care aduc atingere dreptului contractual;

92. încurajează Comisia să dea curs ideii sale recent prezentate de a propune contracte standard pentru uz voluntar în sectoare specifice, pe baza cadrului comun de referință (CCR);

O legislație mai bună în domeniul justiției

93. subliniază faptul că legislația europeană în domeniul cooperării judiciare trebuie să fie de cea mai înaltă calitate și să se bazeze pe evaluări de impact desfășurate corespunzător, astfel încât să ofere instrumente eficiente pentru cetățeni și mediul de afaceri; își exprimă regretul că evaluările de impact nu au fost desfășurate în trecut în mod corespunzător; constată o îmbunătățire recentă a situației și se angajează să analizeze critic în viitorul apropiat o evaluare de impact făcută de Comisie ;
94. crede cu fermitate că, pentru a garanta un grad minim de control independent în procesul de elaborare a evaluărilor de impact, trebuie creat un grup de experți independenți, care să urmărească, făcând apel la verificări prin sondaj, calitatea avizelor emise de Comitetul pentru evaluări de impact, reprezentanții părților interesate trebuind, de asemenea, să aibă dreptul de a asista la realizarea acestora;
95. consideră că cooperarea judiciară reprezintă elementul cheie în apropierea atât a procedurilor civile, cât și a celor penale din diferite state membre; consideră, prin urmare, că apropierea drepturilor procedurale ale cetățenilor între statele membre ar trebui promovată atât în procedurile civile, cât și în cele penale;

Crearea unei culturi judiciare europene

96. solicită crearea unei culturi judiciare europene care să cuprindă toate aspectele de drept; în acest sens, subliniază că:
 - Rețeaua Președinților Curților Supreme de Justiție, Rețeaua europeană de Consilii ale Magistraturii, Asociația Consiliilor de Stat și a Jurisdicțiilor Administrative Supreme și Rețeaua Eurojustice a procurorilor generali europeni, executorii judecătorești și practicienii din domeniul dreptului au foarte multe de oferit prin coordonarea și promovarea formării profesionale a autorităților judiciare, prin înțelegerea reciprocă a sistemelor juridice ale altor state membre și prin facilitarea soluționării disputelor și problemelor transfrontaliere, însă activitățile acestora trebuie înlesnite și finanțate corespunzător; prin urmare, trebuie definit un plan finanțat integral care să vizeze formarea judiciară europeană în colaborare cu rețelele judiciare menționate mai sus, evitându-se dublarea inutilă a programelor și structurilor, care să conducă la înființarea unei Academii Judiciare Europene compusă din Rețeaua europeană de formare judiciară și din Academia de Drept

European;

- trebuie să existe politici active, destinate promovării cunoașterii și înțelegerii reciproce a legislațiilor străine, având drept consecințe obținerea unei mai mari certitudini juridice și consolidarea încrederii reciproce, esențială pentru recunoașterea reciprocă; aceste politici trebuie să asigure schimburi de experiență, vizite și schimburi de informații, cursuri pentru practicieni și autoritățile judiciare, precum și coordonarea sistemelor naționale de pregătire juridică existente în toată Uniunea și oferirea de cursuri de familiarizare cu legislația națională pentru practicienii din domeniul dreptului și judecători;
97. invită așadar, Comisia să promoveze înființarea de către universități, alte institute specializate de educație superioară și organizațiile profesionale competente, a unui sistem comun pregătire de profesională bazat pe puncte/credite pentru judecători și practicieni din domeniul dreptului; invită Comisia să creeze o rețea de organisme de pregătire juridică la nivelul UE, acreditată să ofere în mod constant și continuu cursuri de familiarizare în dreptul național, comparativ și european pentru practicieni și judecători;

E-Justiție : o facilitate pentru cetățeni, practicieni și autoritățile judiciare

98. solicită sporirea eforturilor, în vederea promovării și dezvoltării e-justiției la nivel comunitar, astfel încât cetățenii și întreprinderile să aibă acces la justiție și consideră că:
- acele state membre care cooperează pe proiecte bilaterale ar trebui să garanteze că activitățile lor sunt concepute astfel încât să fie transferabile la nivel comunitar, pentru a evita o dublare inutilă;
 - actuala legislație comunitară în domeniul dreptului civil, în special dreptul procedural, ar trebui compatibilizată în mai mare măsură cu utilizarea tehnologiei informatice, în mod deosebit în ceea ce privește somația europeană de plată sau soluționarea litigiilor privind sume insignifiante, Regulamentul privind probele în materie civilă¹ și soluționarea alternativă a disputelor și ar trebui luate măsuri în domeniile actelor electronice și al transparenței patrimoniului debitorilor; obiectivul ar trebui să fie instituirea unor proceduri civile mai simple, mai puțin costisitoare și mai rapide în cauzele transfrontaliere;
 - instrumentele electronice, precum Sistemul european de informații cu privire la cazierile judiciare (ECRIS) și Sistemului de Informații Schengen (SIS) ar trebui dezvoltate în continuare;
99. consideră că e-justiția ar trebui să simplifice accesul cetățenilor la asistență juridică, să scurteze procedurile judiciare și să îmbunătățească eficiența procesului juridic și solicită includerea în viitorul portal multilingv de e-justiție a accesului la bazele de date juridice, căile de recurs judiciare și extrajudiciare electronice, sistemele inteligente destinate să

¹ Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială (JO L 174, 27.6.2001, p.1).

ajute cetățenii să afle cum își pot soluționa problemele juridice, precum și la registre complete, liste cu profesioniști din domeniul dreptului și ghiduri clare ale sistemului juridic al fiecărui stat membru;

100. consideră că portalul ar trebui conceput și ca un instrument destinat a fi utilizat de judecători, funcționarii din instanțe, funcționarii din ministerele naționale ale justiției și avocații practicanți, care ar urma să beneficieze de acces securizat la secțiunile pertinente ale portalului; solicită ca această secțiune a portalului să permită comunicații, videoconferințe și schimburi de documente securizate între instanțe și părțile în procese (dematerializarea procedurilor), să ofere posibilitatea de a verifica semnăturile electronice, să prevadă sisteme de verificare adecvate și să ofere un mijloc de a schimba informații;
101. invită Comisia să se asigure că toate viitoarele acte legislative din domeniul dreptului civil sunt concepute astfel încât să poată fi utilizate în aplicațiile on-line care necesită un spațiu minim de text liber de completat; solicită să se ia măsuri care să asigure, în cazul în care este necesar, acordarea de asistență on-line în toate limbile oficiale și disponibilitatea unor servicii on-line de traducere electronică; de asemenea, atunci când este necesar să se prevadă notificarea sau comunicarea actelor, aceasta ar trebui făcută astfel încât notificarea sau comunicarea să se poată face prin poșta electronică, inclusiv semnăturile, iar atunci când este necesară o depoziție orală, să se încurajeze recurgerea la videoconferințe; considerăm, în plus, că toate viitoarele propuneri ar trebui să cuprindă o declarație motivată a Comisiei prin care să se ateste realizarea unei evaluări a textului prezentat din punctul de vedere al facilității de utilizare în cadrul e-justiției;
102. solicită ca ECRIS să confere o poziție importantă evidențelor actelor de violență de gen;

Prioritățile în materie de justiție penală

103. solicită crearea unui spațiu la justiției penale la nivelul UE, care să aibă la bază respectarea drepturilor fundamentale, principiul recunoașterii reciproce, precum și necesitatea menținerii coerenței sistemelor penale naționale, și care să se dezvolte prin intermediul următoarelor elemente:
 - un instrument juridic ambițios privind garanțiile procedurale în procedurile penale, bazat pe prezumția de nevinovăție, care să confere efect deplin drepturilor apărării,
 - un cadru legal solid care să asigure principiul de bază *ne bis in idem* și să faciliteze transferul procedurilor penale între statele membre și rezolvarea conflictelor de jurisdicție, cu un nivel ridicat de garanții și drepturi de apărare, asigurând totodată accesul efectiv la aceste drepturi și la mecanisme legale pentru recurs;
 - un cadru legal cuprinzător care să ofere, la nivelul statelor membre, cea mai bună protecție posibilă, inclusiv compensarea adecvată, pentru victimele infracțiunilor, mai ales pentru victimele terorismului, ale crimei organizate, ale traficului de ființe umane și ale violenței pe criterii de gen,
 - un cadru legal comun care să ofere martorilor cea mai bună protecție,
 - standarde minime pentru condițiile din închisori și cele de detenție, precum și un set comun de drepturi ale prizonierilor la nivelul UE , inclusiv norme de compensare adecvată pentru persoanele care au fost reținute sau condamnate pe nedrept,

standarde care să fie consolidate prin încheierea unor acorduri între UE și țările terțe privind returnarea resortisanților condamnați, prin implementarea integrală a Decizia-cadru a Consiliului 2002/946/JAI din 28 noiembrie 2002 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse de condamnare sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană¹ și prin alocarea de fonduri UE suficiente, atât pentru construirea unor noi centre de detenție în statele membre afectate de suprapopularea din închisori, în contextul planurilor de securitate regionale, cât și pentru implementarea unor programe sociale de relocare, precum și un instrument juridic cuprinzător pentru colectarea și admisibilitatea probelor în cadrul procedurilor penale;

- adoptarea unui instrument legislativ european care să facă posibilă confiscarea profiturilor și bunurilor organizațiilor criminale internaționale și reutilizarea acestora în scopuri sociale;
- un instrument juridic cuprinzător de colectare și admisibilitate a probelor în procedurile penale;
- măsuri de garantare a asistenței juridice prin alocarea de suficiente fonduri bugetare, precum și
- măsuri de combatere a violenței, în special a violenței îndreptate împotriva femeilor și copiilor;

104. subliniază faptul că măsurile adoptate în domeniul imigrării ilegale trebuie să țină seama de eforturile de combatere a traficului de persoane și, sub nicio formă, nu trebuie să se permită ca acestea să fie utilizate pentru a penaliza victimele deosebit de vulnerabile ale infraționalității, în special femeile și copiii, sau pentru a le periclita drepturile;

105. subliniază faptul că în Europa, una din patru femei a suferit sau suferă din cauza violenței bărbaților; invită așadar Comisia să consolideze temeiul juridic din cadrul structurii comunitare actuale pentru a se asigura că toate formele de violență împotriva femeilor sunt tratate pe baza unei definiții cuprinzătoare a violenței împotriva femeilor, bazată pe criterii de gen; solicită ca, utilizând acest temei juridic, să se elaboreze o directivă și un plan de acțiune european referitor la violența împotriva femeilor, care să asigure prevenirea violenței, protecția victimelor și urmărirea în justiție a făptașilor; invită statele membre să țină seama în măsura cuvenită de situația specială a femeilor migrante, în special a tinerelor care s-au integrat pe deplin în UE (care au adesea naționalitate dublă) și care, în cadrul relațiilor parentale sau intime, sunt victime ale răpirilor, sechestrărilor ilegale, ale violenței fizice și abuzurilor psihologice pe motive religioase, culturale sau legate de tradiție, precum și să garanteze adoptarea unor măsuri care să permită accesul efectiv la asistență și protecție;

106. insistă ca perspectivele de gen să fie luate în considerare în toate etapele elaborării politicilor de combatere a traficului de ființe umane;

O strategie coerentă de securitate la mai multe niveluri: O Europă care își protejează cetățenii (lupta împotriva criminalității garantând în același timp drepturile cetățenilor)

107. critică lipsa unui plan director global care să stabilească obiectivele generale și

¹ JO L 327, 5.12.2008, p. 27.

arhitectura strategiei UE în materie de securitate și de gestionare a frontierelor, precum și absența detaliilor privind modul în care ar trebui să funcționeze împreună programele și schemele conexe (care fie sunt aplicate deja, fie în stadiul de pregătire sau de dezvoltare a politicii) și modul în care pot fi optimizate relațiile dintre acestea; este de opinie că, în contextul examinării arhitecturii strategiei UE în materie de securitate și de gestionare a frontierelor, Comisia ar trebui să analizeze, mai întâi, eficacitatea legislației existente, pentru a obține o sinergie optimă între acestea;

108. solicită Comisiei și statelor membre să garanteze faptul că acțiunile viitoare ale UE în acest domeniu respectă pe deplin importanța primordială a drepturilor și libertăților fundamentale și asigură echilibrul între securitate și libertate și că acest obiectiv este monitorizat și raționalizat în mod adecvat;
109. își ia angajamentul, în contextul noului cadru instituțional definit de Tratatul de la Lisabona, să colaboreze cu Comisia și Consiliul în efortul de promovare a libertății cetățenilor UE, dezvoltând în același timp cadrul juridic al UE în materie penală; consideră, într-adevăr, că imperativul protejării cetățenilor împotriva terorismului și a crimei organizate ar trebui să fie sprijinit prin instrumente legislative și operaționale eficiente, ținând seama de dimensiunea transfrontalieră a acestor fenomene, și integrat într-o legislație clară, care să le permită cetățenilor UE deplina exercitare a drepturilor lor, inclusiv a dreptului de a contesta normele disproporționate sau neclare și punerea în aplicare neadecvată a normelor;
110. consideră că statele membre ar trebui să examineze în ce măsură este realizabilă crearea unui cadru juridic al UE în materie penală;
111. invită UE să recunoască demnitatea, curajul și suferința victimelor indirecte ale terorismului și subliniază faptul că apărarea și promovarea drepturilor victimelor terorismului, și implicit oferirea de compensații economice acestora, ar trebui să constituie o prioritate; recunoaște vulnerabilitatea extremă a femeilor ca victime indirecte ale terorismului;
112. solicită adoptarea unui cadru legal cuprinzător, care să ofere victimelor protecție și compensare adecvată, prin adoptarea, mai precis, a unui proiect de decizie-cadru care să modifice instrumentele existente pentru protecția victimelor; consideră că este de o importanță crucială să se elaboreze o abordare comună însoțită de un răspuns consecvent și mai substanțial față de nevoile și drepturile tuturor victimelor, garantând faptul că tratamentul acordat victimelor este cel adecvat, nu cel rezervat infractorilor;
113. salută faptul că sprijinul acordat victimelor infracționalității, inclusiv femeilor victime ale actelor de violență și de hărțuire sexuală, figurează printre prioritățile Președinției suedeze; îndeamnă Consiliul să includă în Programul de la Stockholm o strategie europeană cuprinzătoare cu scopul de a elimina violența împotriva femeilor, care să cuprindă măsuri de prevenire (cum ar fi sensibilizarea publicului în problema violenței bărbaților față de femei), politici de protecție a victimelor, inclusiv o secțiune specifică referitoare la drepturile victimelor infracționalității, și care să consolideze sprijinul acordat victimelor infracționalității, în special tinerelor, care sunt din ce în ce mai des victime ale infracțiunilor grave, precum și măsuri concrete de pedepsire a autorilor

infrafracțiunilor; invită Președinția spaniolă ca, în decursul mandatului său, să pună în aplicare pe deplin planul de acțiune prevăzut în Programul de la Stockholm și să prezinte un raport lunar Parlamentului European cu privire la progresele înregistrate;

114. consideră că obiectivul unei Europe sigure este legitim și admite că este important ca politicile comune ale UE în domeniul combaterii terorismului, crimei organizate, imigrației ilegale, traficului de persoane și exploatarii sexuale să fie constant elaborate și consolidate;
115. solicită dezvoltarea unei strategii cuprinzătoare, transeuropene, în domeniul luptei împotriva crimei organizate, care să combine eforturile și resursele aflate la dispoziția statelor membre, instituțiilor europene, agențiilor specializate ale UE și rețelelor de schimb de informații; subliniază, de această dată, faptul că criminalitatea economică organizată, cum ar fi contrabanda cu tutun, determină reducerea veniturilor fiscale, care înrăutățește situația deja gravă a finanțelor publice din numeroase state membre ale UE și solicită adoptarea de urgență a unor măsuri preventive eficace;
116. consideră că acțiunile viitoare ce au ca scop combaterea criminalității organizate și a terorismului ar trebui orientate în mai mare măsură către protejarea drepturilor fundamentale și ar trebui să garanteze o protecție adecvată pentru martori, stimulente pentru cei care cooperează în cadrul acțiunilor de anihilare a rețelelor teroriste și politici de prevenire și integrare, care să vizeze în special persoanele aparținând categoriilor cu risc ridicat, acordând prioritate în toate circumstanțele măsurilor etice de prevenire la nivel economic și social, precum și măsurilor compensatorii și reparatorii pentru victimele terorismului;
117. consideră că este deosebit de important ca UE să depună eforturi serioase pentru a aborda problema traficului de persoane, care devine tot mai pregnantă, ca traficul de persoane să fie combătut atât în interiorul, cât și în afara UE, precum și ca toate propunerile de măsuri să fie supuse unei analize din perspectiva criteriilor de gen; consideră că UE și statele membre ar trebui, în special, să răspundă serviciilor solicitate de victimele traficului de persoane prin introducerea de sancțiuni, de măsuri educaționale și de campanii de sensibilizare a publicului; consideră că, întrucât traficul de persoane în scopuri sexuale constituie cea mai răspândită formă a acestei infracțiuni în termeni absoluți (79%, potrivit datelor ONU), relația dintre cererea de acest tip de servicii și traficul de persoane trebuie clarificată și recunoscută și că, dacă cererea de servicii sexuale este controlată, traficul de persoane va fi, de asemenea, redus;
118. solicită promovarea transparenței și a integrității și mai multă fermitate în combaterea corupției, pe baza unui plan axat pe obiective și a unei evaluări periodice a măsurilor anticorupție luate de statele membre, și, mai ales, consolidarea instrumentelor care au fost dezvoltate chiar de către Uniunea Europeană, punându-se accentul în special pe corupția transfrontalieră; solicită, de asemenea, elaborarea unei politici anticorupție exhaustive și revizuirea periodică a aplicării acesteia;
119. solicită acordarea unui sprijin activ monitorizării de către societatea civilă a activităților anticorupție și a integrității, precum și angajării cetățenilor în combaterea corupției, nu doar oferindu-le posibilitatea de a participa la consultările asupra politicilor respective și

stabilind canale directe de comunicare, dar și consacrand resurse și programe prin care să se asigure că cetățenii pot utiliza cu ușurință spațiile care le sunt oferite;

120. subliniază creșterea numărului de cazuri de furt de identitate și solicită elaborarea unei strategii cuprinzătoare a UE pentru combaterea criminalității informatice în acest domeniu, în cooperarea cu furnizorii de servicii de internet și cu organizațiile consumatorilor, precum și crearea unui oficiu UE de asistență pentru victimele furtului de identitate și ale fraudei de identitate;
121. solicită clarificarea normelor referitoare la jurisdicție și a cadrului legal aplicabil spațiului virtual în scopul promovării anchetelor transfrontaliere și a acordurilor de cooperare între autoritățile cu atribuții în aplicarea legii și operatori, în special pentru a combate pornografia infantilă pe internet;
122. solicită politici mai eficiente și orientate în mai mare măsură spre obținerea de rezultate pentru a continua punerea în aplicare a cooperării polițienești și judiciare în materie penală, prin asocierea într-un mod mai sistematic a Europol și Eurojust în cadrul anchetelor, îndeosebi în cazurile de criminalitate organizată, fraudă, corupție și alte infracțiuni grave care constituie o amenințare serioasă la adresa siguranței cetățenilor și a intereselor financiare ale UE;
123. solicită publicarea anuală a unui raport cuprinzător privind criminalitatea în UE care să reunească rapoartele referitoare la domenii specifice, cum ar fi evaluarea gradului de amenințare reprezentat de criminalitatea organizată și raportul anual Eurojust și subliniază necesitatea unei abordări interdisciplinare și a unei strategii cuprinzătoare pentru prevenirea și combaterea terorismului și a unor infracțiuni transfrontaliere precum traficul de ființe umane și criminalitatea informatică;
124. invită Comisia și statele membre să coopereze strâns în scopul de a face schimb de bune practici și de experiențe dobândite în domeniul politicilor de combatere a radicalizării; consideră, în această privință, că autoritățile locale și regionale sunt în măsură să facă schimb de bune practici în materie de combatere a radicalizării și polarizării și solicită, prin urmare, implicarea acestora la elaborarea strategiilor antiterorism;
125. solicită încurajarea cooperării polițienești între statele membre prin promovarea cunoașterii și a încrederii reciproce, formarea comună și crearea de echipe mixte de cooperare polițienească și a unui program de schimburi de studenți în cooperare cu Colegiul European de Poliție;
126. invită Comisia Europeană și Consiliul European să remedieze de urgență situația juridică generată de hotărârile Curții de Justiție în cauze cu privire la înscrierea pe liste negre, în special în cauza Kadi¹, și să respecte pe deplin, prin aceste demersuri, drepturile fundamentale ale persoanelor vizate, inclusiv dreptul la un proces echitabil și la căi de atac eficiente;
127. solicită consolidarea Sistemului european de informații cu privire la cazierile judiciare (ECRIS) pentru a permite prevenirea recidivelor în diferite state membre, în special în

¹ Cauza C-402/05, P Kadi împotriva Consiliului și a Comisiei [2008] Culegere pagina I-6351.

ceea ce privește delictele ale căror victime sunt copiii;

128. invită în special Comisia să inițieze o serie de prime discuții și consultări cu părțile interesate, inclusiv societatea civilă, asupra tuturor aspectelor legate de înființarea unui Parchet European în scopul combaterii infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, astfel cum prevede articolul 86 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
129. subliniază nevoia elaborării unei ample strategii europene de securitate, la baza căreia să se afle planurile de securitate ale statelor membre, un principiu de solidaritate mai solid și o evaluare obiectivă a valorii adăugate a agențiilor, rețelelor și schimburilor de informații din cadrul UE; intenționează să urmărească îndeaproape, împreună cu parlamentele naționale, toate activitățile Consiliului, în contextul cooperării operaționale în domeniul securității interne a UE;
130. îndeamnă Consiliul și Comisia să dezvolte strategii de securitate care să ia în considerare atât aspectele interne, cât și pe cele externe ale criminalității organizate și terorismului; insistă asupra adoptării de către UE a unei abordări mai integrate în domeniul politicii europene de securitate și apărare și al justiției și afacerilor interne;
131. solicită Consiliului, Comisiei și statelor membre să evalueze și să revizuiască legislația și politicile internaționale, europene și naționale actuale privind drogurile și să promoveze politici de reducere a efectelor nocive, în special în perspectiva conferințelor cu privire la aceste chestiuni organizate la nivelul ONU;
132. invită Comisia și statele membre să instituie o cooperare transfrontalieră în domeniul aplicării legii, cu implicarea unor agenții precum Frontex și Europol, în scopul de a contribui la securitatea și la buna desfășurare a adunărilor publice transnaționale de mari proporții, precum evenimentele sportive (de exemplu, Jocurile Olimpice din 2012 și EURO 2012);

Organisme și agenții operaționale și instrumente tehnice

133. acordă o mare importanță consolidării Eurojust și Europol și este hotărât să participe pe deplin, alături de parlamentele naționale, la definirea, evaluarea și controlul activității acestor agenții, în special în vederea explorării posibilităților de a progresa în direcția creării Parchetului European;
134. solicită revizuirea Deciziei-cadru a Consiliului 2008/977/JAI din 27 noiembrie 2008 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală¹, precum și a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date² și a articolului 13 din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea

¹ JO L 350, 30.12.2008, p. 60.

² JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date¹;

135. solicită o cooperare consolidată și aprofundată între administrațiile naționale, agențiile europene și echipele operaționale comune prin intermediul unor rețele specializate [cum ar fi Sistemul de Informații Schengen II (SIS II), Sistemul de Informații privind Vizele (SIV), Sistemul de Informare Vamală, Eurodac și rețelele judiciare] și o cooperare specifică între serviciile de informații și de poliție la nivel național și european în combaterea terorismului și a criminalității organizate; consideră că trebuie garantată o cooperare polițienească europeană mai eficientă între toate țările terțe și statele membre ale Uniunii Europene, însoțită de garanții corespunzătoare, care să asigure un nivel adecvat de protecție a datelor cu caracter personal;
136. regretă lipsa de progrese în domeniul punerii în aplicare a variantei actualizate a SIS II și a noului Sistem de Informații privind Vizele (SIV) și îndeamnă Comisia și statele membre să se asigure că toate pregătirile la nivelul acestora sunt sporite pentru evitarea întârzierilor viitoare;
137. subliniază necesitatea de a elabora planuri administrative eficiente, durabile și sigure pentru sistemele europene IT de importanță majoră precum SIS II, SIV și Eurodac, asigurând astfel că toate normele aplicabile acestor sisteme, atât în ceea ce privește scopul și dreptul de acces, cât și dispozițiile referitoare la siguranță și la protecția datelor, sunt pe deplin aplicate; subliniază că, în această privință, este esențial ca UE să dispună de un set cuprinzător, uniform de norme cu privire la protecția datelor cu caracter personal;
138. reamintește faptul că, în anumite domenii, crearea unor agenții, cum ar fi Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, Eurojust, Europol, Frontex și Biroul european de sprijin pentru azil, a fost extrem de utilă pentru instituirea unui spațiu de libertate, securitate și justiție; consideră că, având în vedere faptul că Schengen reprezintă nucleul spațiului de libertate, securitate și justiție, este fundamentală și vitală crearea unei agenții europene pentru gestionarea sistemelor de informații substanțiale în acest domeniu, și anume SIS II, SIV și Eurodac, deoarece aceasta reprezintă soluția cea mai fiabilă;

Chestiuni urgente

139. solicită Comisiei să propună consolidarea celor 1 200 de măsuri diverse adoptate în cadrul SLSJ începând cu 1993, pentru a asigura coerența în acest domeniu politic, ținând, în același timp, cont de noile misiuni și roluri ale Uniunii, precum și de noul cadru juridic oferit de către Tratatul de la Lisabona, începând cu acele domenii considerate a fi prioritare, cu acordul Parlamentului European; reamintește Comisiei faptul că Parlamentul va evalua angajamentele asumate de aceasta în acest domeniu în cursul audierilor comisarilor care urmează să aibă loc;
140. consideră că, în cazurile în care o procedură legislativă a fost inițiată în temeiul dispozițiilor Tratatului de la Nisa, care prevăd o simplă consultare a Parlamentului, așa cum este cazul în numeroase domenii care țin de SLSJ, și după ce a fost obținut avizul

¹ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

Parlamentului, procedura legislativă respectivă ar trebui reinițiată în primă lectură, în temeiul dispozițiilor Tratatului de la Lisabona, astfel încât Parlamentul să aibă ocazia să se exprime în deplina cunoaștere a prerogativelor sale;

141. invită Comisia să simplifice programele financiare instituite pentru a sprijini crearea unui SLSJ și să sporească gradul lor de accesibilitate; în acest context, subliniază necesitatea solidarității pe plan financiar în pregătirea noilor perspective financiare;
142. își rezervă dreptul de a reveni cu propuneri specifice, atunci când va fi consultat cu privire la programul activităților legislative;
143. solicită să se realizeze o revizuire la jumătatea perioadei și o evaluare a Programului de la Stockholm până la începutul anului 2012;

o
o o

144. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre.